

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3704/2025
14.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Стефан Петковић, адвокат из ..., против туженог Друштва за прикупљање, превоз и испоруку пошиљака "City Express" d.o.o. Београд, чији је пуномоћник Ненад Ранковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2168/25 од 20.08.2025. године, у седници одржаној 14.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2168/25 од 20.08.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2168/25 од 20.08.2025. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П1 44/2024 од 10.04.2025. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је тужени обавезан да му исплати новчани износ од 470.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете и то: за претрпљене душевне болове због умањене животне активности 200.000,00 динара; за претрпљене душевне болове због наружености 40.000,00 динара; за претрпљене физичке болове 130.000,00 динара и за претрпљени страх 100.000,00 динара, све са законском затезном каматом на сваки појединачни наведени износ, почев од дана пресуђења 10.04.2025. године па до исплате. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 346.200,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж1 2168/25 од 20.08.2025. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Другог основног суда у Београду П1 44/24 од 10.04.2025. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, захтевајући да суд дозволи одлучивање о тој пресуди, у смислу одредбе чланова 403. - 420. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса, или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији туженог.

Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете коју је тужилац претрпео 18.09.2020. године при обављању послова за туженог у његовом магацину, тако што је повредио леву шаку, јер му је машинска трака на којој је обављао своје радне задатке увукла леву руку у простор између ваљака и нанела му телесну повреду у виду отворене ране леве шаке. Побижана одлука којом је тужбени захтев тужиоца усвојен донета је применом одредби чланова 173, 174, 200. и 277. Закона о облигационим односима, на основу утврђеног чињеничног стања да је због претрпљене повреде животна активност тужиоца умањења (5%) и да је он, због предметне повреде трпео физичке болове, страх, као и да код тужиоца постоји лака наруженост. Тужени у ревизији не указује на разлоге због којих би његова ревизија, у конкретном случају, била дозвољена, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, већ указује на битне повреде одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, што нису разлози за изјављивање посебне ревизије у смислу те одредбе Закона.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима, ревизија није дозвољена осим када се тужбени захтев односи на новчано потраживање. Тада се примењује општи режим допуштености овог правног лека према вредности предмета спора побијаног дела у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку. Том одредбом Закона прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази

динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 29.03.2021. године, а вредност предмета спора је 470.000,00 динара.

Имајући у виду да ово није парница у радном спору, која за предмет има заснивање, постојање или престанак радног односа, код којих је ревизија увек дозвољена, а да је побијана вредност предмета спора испод 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**